

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. София , 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на първи април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Калин Калпакчиев
Членове:	Весислава Иванова Величка Цанова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
в присъствието на прокурора Бойка Димитрова Апелативна прокуратура -
София

като разгледа докладваното от Калин Калпакчиев Въззивно частно
наказателно дело № 20211000600353 по описа за 2021 година

С решение от 22.3.2021 по н.ч.д. № 80/2021 год., Окръжен съд - София, НО, 2. тричленен състав е допуснал предаване на В. Г. С., гражданин на Република България, роден на ***** г. в гр. София, с ЕГН: ***** на компетентните власти на Кралство Испания, въз основа на европейска заповед за арест, издадена на 17.7.2020 г. от съдия в Първоинстанционен следствен съд № 2 – Сагунто (Валенсия) по дело (досъдебно производство) № 142/2019 с цел провеждане на наказателно преследване за престъпленията, извършени от него на територията на издаващата държава в периода от 4 април до 27 април 2017 г. и подробно описани в европейската заповед за арест. С решението спрямо българския гражданин е взета мярка за неотклонение задържане под стража до фактическото му предаване на компетентните органи на издаващата държава.

За проверка на така постановеното решение е постъпила жалба от В.С. Г., в която се изразява недоволство от съдебния акт с твърдения за неправилност и незаконосъобразност. Жалбоподателят счита, че наказателното производство може да се проведе в Република България, а също настоява да се отчете обстоятелството, че на Г. са възложени правата за отглеждане на малолетното му дете.

В жалбата се отправя искане да се отмени решение на Окръжен съд София по н.ч.д. № 80/2021 г. и вместо него да се постанови друго, с което да се откаже изпълнение на европейската заповед за арест.

В съдебно заседание на въззивната инстанция защитникът на исканото лице пледира за отмяна на обжалваното решение на ОС София. Поддържа, че в случая са налице основанията на чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЕЕЗА, както и че българският гражданин не е извършил

престъпленията, за чието разследване се иска от органите на испанската държава. Отправя искане за отмяна на решението на окръжния съд и за постановяване на отказ за изпълнение на европейската заповед за арест.

В съдебното заседание пред апелативния съд, представителят на САП изразява становище, че жалбата на защитника е неоснователна, а наведените в нея доводи са били предмет на обсъждане в атакуваното решение, като им е даден обоснован отговор. Счита, че не са налице основания за отказ да се изпълни европейската заповед за арест, поради което решението на окръжния съд следва да бъде потвърдено.

Исканото за предаване лице заявява, че поддържа становището на защитника си, а в последната си дума пред САС моли да не бъде предаван на испанския съд.

СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, като прецени изложените от страните доводи и материалите по делото, намира за установено следното:

Подадената от българския гражданин В.С. жалба против решението на ОС София, с което е допуснато предаването на исканото лице за провеждане на наказателно преследване по предварително производство, водено от компетентните испански власти, е неоснователна.

Фактологията по делото е изяснена от първоинстанционния съд в необходимата степен и пълнота, като са установени по безспорен начин основните обстоятелства, значими за правилното му решаване.

Обосновано е прието, че предмет на делото е изпълнение на европейска заповед за арест, издадена на 17.7.2020 г. от компетентните органи на испанската държава за предаване на българския гражданин В.С. за наказателно разследване по дело № 142/2019, водено от Първоинстанционен следствен съд № 2 – Сагунто (Валенсия) за престъпления, подробно описани в заповедта за арест и квалифицирани по наказателния закон на Кралство Испания като продължително престъпление кражба с взлом на моторни превозни средства по чл. 237, 238, 240 и 74 НК на Испания.

1. По отношение на формата и съдържанието на европейската заповед за арест:

Европейската заповед за арест е издадена от Ектор Игнасио Сантамария Ара – съдия в Първоинстанционен следствен съд № 2 – Сагунто (Валенсия), като несъмнено длъжностното лице е разполагало с компетентност в областта на международното правно сътрудничество по наказателни дела между държави членки на Европейския съюз.

Формата и съдържанието на европейската заповед за арест отговоря на изискванията на чл. 37, ал. 1 ЗЕЕЗА, които са в синхрон с предвиденото в Рамково решение 2002/584/ПВР.

Не са изразени конкретни възражения от защитата в тази насока, но при служебната проверка САС намира, че от данните по делото се установяват несъмнено задължителните реквизита на документа – тези по чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 5 ЗЕЕЗА – самоличността на исканото лице и обстоятелствата, при които е извършено престъплението, включително време, място и степен на участие на исканото лице.

Окръжният съд е дал положителен отговор за наличието на посочените два задължителни елемента на европейската заповед за арест, с което въззивният съдебен състав се солидаризира. Самоличността на лицето, чието предаване се иска от надлежните

испански власти е несъмнено установена. Исканото лице В. Г. С. разполага с български документ за самоличност, от който се установява, че той е гражданин на Република България, роден на ***** г. в гр. София, с ЕГН: *****, с постоянен адрес в гр. ***, ул. „****“ № *, вх. „*“, ет. *, ап. *** и настоящ адрес в с. ***, комплекс „****“, ул. „****“ № **.

В този смисъл и за въззивния съдебен състав, както и за първоинстанционния не съществува съмнение в самоличността и гражданството на исканото за предаване от компетентните испански власти лице.

Налице е и изискването за пълно и надлежно описание в европейската заповед за арест на обстоятелствата, при които са извършени престъпленията, включително време, място и степен на участие на исканото лице. Фактическите обстоятелства за деянията и участието на исканото лице са недвусмислено изложени в искането за предаване на С. – разследването се води за четири деяния, извършени в периода 4 април 2017 г. – 27 април 2017 г. и квалифицирани като продължително престъпление кражба с взлом на моторни превозни средства по чл. 237, 238, 240 и 74 от Наказателния кодекс на Испания; продължително престъпление кражба с взлом в степен опит по отношение на действията, извършени в банковите клонове (опит към отнемане на банкомати), по чл. 237, 238, 240, 241, 74 и 16 от Наказателния кодекс на Испания; използване на замаскиране по чл. 22.1.2. от Наказателния кодекс на Испания; фалшификация на официален документ – престъпление по чл. 392, т. 1 и 390, т. 1 и чл. 74 от НК на Испания; продължително леко престъпление кражба по чл. 234, т. 2 и чл. 74 от НК на Испания. От информацията, посочена в заповедта за арест се установява, че предвидените наказания за престъпленията, които се разследват е в диапазона от 3 до 5 години лишаване от свобода. В обстоятелствената част на европейската заповед за арест подробно са описани фактическите обстоятелства за четирите деяния, които са предмет на разследването по досъдебното производство № 142/2019 г. – времето, мястото на извършване, участието на исканото за предаване лице, предмета на деянията и използваните средства, както и данни за съучастие на други лица.

При така посочените фактически обстоятелства окръжният съд правилно е приел, че описанието на деянията и участието на исканото лице в тях отговарят на изискванията на чл. 37, ал. 1, т. 5 ЗЕЕЗА. За органите на изпълняващата държава е пределно разбираемо какъв е предмета на разследването, за което се иска предаването на лицето, съответно може да са направи законосъобразен извод за правната квалификация на деянията по българския закон. В случая на основание чл. 36, ал. 3, т. 18 ЗЕЕЗА не се изисква и двойна наказуемост, доколкото се касае за разследване на престъпления, свързани с организиран или въоръжен грабеж, а предвиденото максимално наказание в издаващата държава е 5 години лишаване от свобода.

Следва да се посочи, че органите на изпълняващата държава не разполагат с компетентност да правят преценка доколко описаните обстоятелства на престъплението, за чието разследване се иска лицето, са съставомерни по правната квалификация от наказателния закон на издаващата държава, каквито по същество възражения поддържа защитата на българския гражданин.

2. По отношение на гаранциите за правото на защита на исканото за предаване лице, както за наличието на основания за отказ за изпълнение на европейската заповед за арест:

САС се съгласява с изводите на първата инстанция и за това, че в случая е изпълнено и изискването на чл. 41, ал. 3 ЗЕЕЗА – испанските разследващи органи са дали съответните гаранции, че след приключване на наказателното производство срещу българския гражданин, той ще бъде върнат в Република България за изтърпяване на наказание лишаване от свобода,

в случай че такова наказание му бъде наложено или друга мярка, изискваща задържане.

Законосъобразно е становището на окръжния съд и по въпроса за отсъствието в конкретния случай на основания за отказ да се изпълни европейската заповед за арест по чл. 39 и чл. 40 от ЗЕЕЗА – давностният срок за наказателното преследване на престъпленията, за които се иска българският гражданин не е изтекъл; не налице постановена амнистия, както и разследваните престъпления не попадат под наказателната юрисдикция на Република България. В този смисъл неоснователно се явява възражението на исканото лице за това, че наказателното производство срещу него може да се проведе и от компетентните органи на Република България. Неотнормено е и хипотезата на чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЕЕЗА, доколкото в случая не се касае за изпълнение на постановена от чуждия съд присъда, а за предаване с цел наказателното разследване на лицето.

Не са налице и основанията на чл. 52 от ЗЕЕЗА за отложено или условно изпълнение на европейската заповед за арест, както основателно е приел и съставът на окръжния съд.

Не съставляват пречка за предаване на българския гражданин С. и соченото от него обстоятелство, свързано с упражняването на родителските права по отношение на малолетното си дете. В случая от значение е възрастта на детето, както и че грижи за него могат да полагат неговата майка и баба. За това данни се съдържат в материалите от първоинстанционното дело – намерението на С. да упълномощи майката на детето във връзка с упражнявана родителските права, както и заявеното от него пред въззивния съд, че грижи за детето в момента полага неговата баба. В този смисъл въззивният състав приема, че предаването на българския гражданин за съдене от компетентните органи на испанската държава се явява пропорционално на преследваната цел и не ограничава прекомерно правото му на личен живот по смисъла на чл. 8 от ЕКПЧ.

На основание аргументите, посочени по-горе, и в тяхната съвкупност, САС прие, че сочените в жалбата и поддържани от защитника на българския гражданин С. възражения са неоснователни и водят до потвърждаване на крайния извод на решаващата съдебна инстанция. В този смисъл постановеното решение на Окръжен съд София е правилно и законосъобразно, поради което изцяло беше потвърдено от въззивната инстанция.

По изложените съображения, съдът постанови решението.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение от 22.3.2021 по н.ч.д. № 80/2021 год., с което Окръжен съд - София, НО, 2. тричленен състав е допуснал предаване на В. Г. С., гражданин на Република България, роден на ***** г. в гр. София, с ЕГН: ***** на компетентните власти на Кралство Испания, въз основа на европейска заповед за арест, издадена на 17.7.2020 г. от съдия в Първоинстанционен следствен съд № 2 – Сагунто (Валенсия) по дело (досъдебно производство) № 142/2019 с цел провеждане на наказателно преследване за престъпления, квалифицирани като продължително престъпление кражба с взлом на моторни превозни средства по чл. 237, 238, 240 и 74 от Наказателния кодекс на Испания; продължително престъпление кражба с взлом в степен опит по отношение на действията, извършени в банковите клонове (опит към отнемане на банкомати), по чл. 237, 238, 240, 241, 74 и 16 от Наказателния кодекс на Испания; използване на замаскиране по чл. 22.1.2. от Наказателния кодекс на Испания; фалшификация на официален документ – престъпление по чл. 392, т. 1 и 390, т. 1 и чл. 74 от НК на Испания; продължително леко престъпление кражба

по чл. 234, т. 2 и чл. 74 от НК на Испания.

Решение не подлежи на обжалване и протест.

Преписи да се връчат на страните за сведение, както и на ВКП за изпълнение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____